

försälja, torde det ej nu vara för tidigt att en lagändring i detta afseende af Riksdagen beslutes; och får jag därför för min del vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta det 4 Kap. 5 § Jordabalken jemte alla dertill hörande författningar måtte upphävas.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1875.

G. Bolin,
från Upsala län.

N:o 47.

Af Herr A. Johansson från Jönköpings län: Angående förändrad lydelse af 43 § 3 mom. i Kongl. förordningen den 9 Juni 1871 angående fattigvården.

Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 9 Juni 1871 angående fattigvården stadgar visserligen tillbörligt ansvar för obehörigt betlande och berättigar fattigvårdsstyrelse och af denna utsedd tillsyningsman att obehörig betlare till stadgadt ansvar befordra; men som 43 § 3 mom. innehåller, att "der fattigvårdsstyrelse enligt 40 § 2 mom. låter afföra anhållen betlare till Konungens Befallningshafvande, bestrides kostnaden därför af fattigvårdssamhället", så få de från landshöfdingeresidensen mera aflägsna socknarne vidkännas så stor

forslingskostnad för sålunda anhållen betlare, om med dem skall lagligen förfaras, att derifrån ofta afstås, då den vanartade betlaren sålunda får obehindradt utöfva sitt olofliga näringsfång, utan att därför erhålla laga näpst. Då såsom en gifven följd af ofvan anmärkta förhållande, de från landshöfdingeresidensen mera aflägsset belägna samhällen vanligen i högre grad än andra besväras af sådana betlare, som i 40 § 2 mom. omförmälas; då rättvisan likväl bjuder, att dessa mera aflägsna samhällen ej böra vidkännas större kostnad för ordningens upprätthållande än de samhällen, som hafva närmare väg till landshöfdingeresidensen; och då, enligt sistnämnda mom., tillsyningsman må afföra de i samma mom. omnämnde betlare såväl till närmaste krono- och stadsbetjent som till Konungens Befallningshafvande; så anser jag både billighet och rättvisa bjuda, att det fattigvårdssamhälle, inom hvilket fattigvårdsstyrelse nödgas låta till vederbörande myndighet afföra sådan betlare, som i 40 § 2 mom. omtalas, ej bör vara förbundet att betala forslingskostnad för längre väg än till närmaste krono- eller stadsbetjent, och får jag därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville för sin del besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att 43 § 3 mom. af Kongl. förordningen den 9 Juni 1871 angående fattigvården måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Der fattigvårdsstyrelse enligt 40 § 2 mom. låter afföra anhållen betlare till Konungens Befallningshafvande, skall forslingskostnaden, för vägen till den krono- eller stadsbetjent hos hvilken betlaren aflemnas, bestridas af fattigvårdssamhället.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1875.

A. Johansson,
från Jönköpings län.